

Recenzja wydawnicza książki Rémi Brague, a pt. „Sur l’Islam” („O Islamie”)

Profesor Rémi Brague z wykształcenia jest mediewistą arabistą i hebraistą, wykładającym filozofię grecką, rzymską i arabską. Jego, wydana u Gallimarda w 2023 r. książka „O Islamie”, stanowi zwieńczenie długoletnich badań związanych z fenomenem, który – oczami cywilizacji chrześcijańskiej – zwykło się określać „religią islamską”. Ale francuski filozof już na samym początku swojej ważnej książki, reprezentuje pogląd, że Islam nie jest religią w takim sensie jak ją widzi cywilizacja Zachodu; jak twierdzi, jest raczej obowiązującym Prawem jakie Mahomet – wysłannik Allaha – przekazał wyznawcą w formie świętej księgi „Koranu”. Islam jest więc jedynym, obowiązującym wszystkich wyznawców mahometanizmu, Prawem ustanowionym przez samego Boga. Każdy muzułmanin, zgodnie z „pięciami zasadami” musi: wyznawać wiarę w jednego Boga, modlić się pięć razy dziennie, pościć w okresie ramadanu i odbyć raz w życiu pielgrzymkę do Mekki. Poczucie jedności ze wspólnotą (*umma*) i przestrzeganie zasad prawa koranicznego stanowią przestrzeń do której nie mają wstępu niewierzący.

Rémi Brague, w swojej fundamentalnej pracy, tłumaczy zawitości Islamizmu; wyjaśnia szczegółowo (w XIV Rozdziałach) na czym polega: islamofobia, „prawdziwy” Islam, szariat, nawracanie na Islam, dżihad, terror, spirytualizacja, religie i cywilizacje a Islam... Obszerna bibliografia, uwzględniająca źródła starożytne i współczesne prace o islamie oraz publikacje towarzyszące omawianej problematyce wieńczy całość.

Bardzo polecam wydanie książki Rémi Brague’a „O Islamie”, stanowiącą summę wiedzy o – jakże ważnej w dzisiejszych czasach – muzułmańskiej konfesji rozsianej na pięciu kontynentach naszego globu.

oprac. Prof. Remigiusz Forycki

Prof. Remigiusz Forycki – od 1979 pracował jako adiunkt, a następnie docent w Instytucie Romanistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Od 1990 profesor UW. W latach 1991-1993 dyrektor naukowy Stacji Naukowej PAN w Paryżu, następnie dyrektor Instytutu Romanistyki UW i dyrektor naukowy Biblioteki Polskiej w Paryżu. Od 2012 Dziekan Wydziału Neofilologii Uniwersytetu Warszawskiego. W badaniach zajmuje się historią literatury francuskiej ze szczególnym uwzględnieniem XIX wieku oraz polityczno-kulturalnymi stosunkami francusko-rosyjsko-polskimi.